

мірянытъ изъ сѣка община.

IV.) Въ градоветѣ, градовцетѣ и селата въ които населе-

сѣкой Правителственъ служитель или на другою който притежява властъ да принуждава свещеницѣтъ да зара-
вятъ повиннытъ за подобны беззаконія.

Сѣко заѣщаніе, което са прави спорѣдъ правилата на тѣхната религія отъ Митрополитъ, Архієпископъ, Епископъ, Монахъ, Църковнослужитель или Църковнослужителка и отъ други, на църква, за единовѣрны сиромасы, за Патріархъ, Митрополитъ, Архієпископъ или Епископъ, ще са счита дѣйствиелно и ще са изпълнява. А въ такъвъ случай ще ся приема предъ Сждилищата и свидѣтелството на единовѣрны Гърцы спорѣдъ тѣхнытъ за туй религіозны постановленія.

Заѣщаніята които заѣщателѣтъ ще опредѣли за Патріарха, Архієпископытъ, Епископытъ, или за сиромасытъ на тѣхнытъ църкви изыскватъ са, ако стане нужда, отъ наслѣдницѣтъ чрѣзъ посрѣдството на сждилищата.

Подобно сждилищата ще поддържатъ длѣжимытъ паруси (παρήσιας) и парастасы (προέσεις) отъ наслѣдницѣтъ на сѣкой мѣсѣз или жєна подиръ смрътыа имъ.

Когато заѣщаніята въ полза на църкви, монастыри, на Патріарха, Митрополиты, Архієпископы и Епископы, не надмиватъ третята часть отъ имуществото на заѣщателѣ, тѣ са искатъ отъ наслѣдницѣтъ съ сдѣйствието на Сждилището.

Когато подлежащытъ на Патріарха, Митрополиты, Архієпископы, Епископы, Игумены, Свещенницы, Църковнослужители и Църковнослужителки направѣтъ нѣкое преступленіе срѣщю тѣхното вѣроисповѣданіе, ще са наказватъ отъ Патріарха и отъ Синода му спорѣдъ прасилата на религіята имъ, като не са позволява никое отъ друга страна напѣсване въ подобны работы.

А когато спорѣдъ религіята имъ са случи да са сваи